

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010478
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8817010478.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Havírovej a prísediacich M. Š. L. a B. U., na hlavnom pojednávaní dňa 29. novembra 2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

ml. W. A., nar. XX.XX.XXXX vo A. C. D., trvale bytom O.
M., C. ul. č. XXX/X, okr. Vranov nad Topľou, nezamestnaný,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v bode 1/ rozsudku:

v presne nezistenom čase dňa 01.07.2016 vnikol cez otvorenú vstupnú bránu do dvora rodinného domu na O. ulici č. XXX/XX, v obci O. M., okr. Vranov nad Topľou, vlastníka - Slovenský A. podnik, š. p., OZ Košice, vetracím oknom vnikol do domu, kde následne vyšiel na druhé poschodie domu, odkiaľ z dvoch detských izieb, z darčekových krabičiek, odcudzil 3 ks retiazok zo žltého kovu s príveskami, 2 ks náušnic zo žltého kovu, prívesok SWAROVSKI, sadu prívesok a náušnice SWAROVSKI, strieborné náušnice a zo šperkovníce, uloženej na parapete okna šatníka, odcudzil retiazku s náramkom zo žltého kovu, prsteň s bielymi kamienkami zo žltého kovu, 2 páry náušnic zo žltého kovu, dámsky prsteň s monogramom Viera zo žltého kovu, pánsku hrubšiu retiazku zo žltého kovu, pánsky náramok na ruku zo žltého kovu, obrúčku zo žltého kovu, hladký pánsky prsteň zo žltého kovu, pánsky prsteň s monogramom LZ s bielym očkom zo žltého kovu a takto svojim konaním spôsobil pre obyvateľku rodinného domu - poškodenú A. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. M., O. ul. č. XXX/XX, okr. Vranov nad Topľou, škodu v celkovej výške 3.225,00 EUR,

v bode 2/ rozsudku:

dňa 18.07.2016, v čase okolo 05:30 hod., cez otvorenú bránu vnikol do dvora budovy Farského úradu na I. ulici č. XXX, O. M., okr. Vranov nad Topľou, s úmyslom odcudziť tam zaparkované a uzamknuté osobné motorové vozidlo značky Peugeot Expert, evidenčného čísla B.-XXXCC, v hodnote 1.940,00 EUR, majiteľa Ľ. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. č. XXX, okr. Michalovce, toho času prechodne bytom O. M., I. ul. č. XXX, okr. Vranov nad Topľou, kovovou rúrkou sa pokúsil vypáčiť obe predné dvere vozidla, čo sa mu však nepodarilo, pričom poškodil uzatvárací mechanizmus ľavého zadného okna vozidla, čím na motorovom vozidle spôsobil škodu jeho majiteľovi - poškodenému Ľ. C. vo výške 200,00 EUR,

t e d a

v bode 1/ rozsudku:

- neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil ním väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

v bode 2/ rozsudku:

- neoprávnene vnikol do obydlia iného,
- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa páchatel dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

č í m s p á c h a l

v bode 1/ rozsudku:

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona,
- zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona v nadväznosti na § 138 písm. e) Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku:

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona,
- zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v nadväznosti na § 138 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 117 ods. 1 Trestného zákona, v nadväznosti na § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 117 ods. 4 Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku p o v i n n o s ť obžalovaného z titulu nároku na náhradu škody nahradíť poškodenej A. H., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom O. M., O. č. XXX/XX, okr. Vranov nad Topľou, sumu 1.036,00 EUR (tisíctridsaťšesť eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená A. H. so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený L. C., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom Q. č. XXX, okr. Michalovce, prechodne bytom Ul. I. č. XXX, O. M., okr. Vranov nad Topľou, s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil ml. obžalovanému W. A. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku.

Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov 1/ aj 2/ uvedených v obžalobe. Vzhľadom na to, že obžalovaný ml. A. vo vzťahu k obom týmto skutkom odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené mu v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora, prítomných poškodenej ako aj zákonného zástupcu tohto ml. obžalovaného ako aj zástupcu príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, súd vyhlásenie

ml. obžalovaného podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutkov obžalovaným sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste ako aj s výrokom o náhrade škody.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaný v prípade skutku 1/ tohto rozsudku tým, že dňa 01.07.2016 vstúpil cez otvorenú bránu na dvor rodinného domu obývaného jeho tetou a krstnou matkou, poškodenou H. a jej rodinou, odistením vetracieho bočného okna na tomto rodinnom dome vnikol do vnútra tohto obydli a z izieb nachádzajúcich sa na poschodí tohto príbytku postupne odcudzil šperky opísané v skutkovej vete tohto rozsudku, ktoré neskôr prostredníctvom iných osôb založil v záložniach alebo odovzdal iným osobám, čím odcudzením týchto vecí spôsobil poškodenej H. škodu v celkovej výške 3.225,00 eur. Skutok 2/ tohto rozsudku zas obžalovaný spáchal tak, že cez otvorenú bránu vnikol na dvor budovy farského úradu, na ktorom bolo zaparkované motorové vozidlo zn. Peugeot Expert patriace poškodenému L. C., ktorý mal ml. obžalovaný úmysel odcudziť a tak sa pokúsil na ňom vylomiť dvere kovovou rúrkou nachádzajúcou sa v blízkosti tohto vozidla, čo sa mu nepodarilo, avšak týmto svojím konaním poškodil uzatvárací mechanizmus na ľavom zadnom okne tohto vozidla, čím došlo k spôsobeniu škody majiteľovi tohto vozidla vo výške minimálne 200,00 eur.

Ml. obžalovaný teda v prípade skutku 1/ tohto rozsudku, po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu jednak prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, keďže neoprávnene vnikol do obydli poškodenej H., pričom tak urobil prekonaním prekážky, konkrétne vetriaceho okna, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu. Ml. obžalovaný sa zároveň dopustil aj zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a to tým, že si prisvojil šperky patriace poškodenej H. tak, že sa ich zmocnil, pričom celkovo hodnota týchto odcudzených vecí dosiahla hodnotu väčšej škody a obžalovaný sa tohto konania pritom dopustil závažnejším spôsobom konania a to vlámaním v zmysle ust. § 138 písm. e) Tr. zákona. Súd pritom, opierajúc sa o dokazovanie vykonané v prípravnom konaní, nedospel k záveru, že by aj napriek tomu, že poškodená H. je tetou ml. obžalovaného, teda sestrou otca ml. obžalovaného a zároveň je aj jeho krstnou matkou, čo je nepochybne blízka osoba v zmysle ust. 127 ods. 4 Tr. zákona v nadväznosti na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, spáchal predmetný skutok v súvislosti s postavením tejto poškodenej ako jeho blízkej osoby, pretože na druhej strane je zrejmé, že obžalovaný sa tohto žalovaného skutku nedopustil vzhľadom na svoj príbuzenský pomer k tejto poškodenej, opierajúc sa predovšetkým o vyjadrenie jeho zákonného zástupcu na hlavnom pojednávaní, podľa ktorého sa s touto poškodenou nestýkali, pričom podľa tvrdenia svedka W. A. mal svojou matkou, teda starou matkou ml. obžalovaného, udelený zákaz navštevovať poškodenú H., avšak súd zohľadnil v tejto súvislosti predovšetkým tú skutočnosť, že ml. obžalovaný sa podobného odcudzenia šperkov dopustil už aj v minulosti, pričom nešlo o jeho príbuzných, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 7 T 85/2016 zo dňa 22.11.2016. Súd teda pri ustálení právnej kvalifikácie protiprávneho konania tohto ml. obžalovaného dospel k záveru, že spáchanie tejto protiprávnej činnosti ml. obžalovaným nemalo súvislosť s postavením poškodenej H. ako jeho príbuznej.

V súvislosti so skutkom 2/ tohto rozsudku zas ml. obžalovaný tým, že vnikol na dvor obydli poškodeného C. s úmyslom odcudziť tam zaparkované motorové vozidlo zn. Peugeot Expert, čo sa mu nepodarilo, avšak pri pokuse vypáčiť kovovou rúrkou obe predné dvere tohto vozidla, spôsobil poškodenie uzatváracieho mechanizmu jedného z okien, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty ako prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, keďže neoprávnene vnikol do priestorov patriacich k obydliu tohto poškodeného a zároveň sa dopustil aj zločinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona, keďže uvedené motorové vozidlo zn. Peugeot Expert sa pokúsil odcudziť vlámaním sa do neho, teda závažnejším spôsobom konania (§ 138 písm. e/ Tr. zákona).

Subjektívna stránka konania obžalovaného v prípade oboch posudzovaných skutkov bola daná vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy chránené týmto zákonom.

Objektom týchto trestných činov je cudzí majetok ako aj domová sloboda.

Obžalovaný sa pritom oboch skutkov dopustil ako trestne zodpovedný subjekt, keďže tento sa v minulosti len raz podrobil psychologickému vyšetreniu, pri ktorom neboli u neho zaznamenané žiadne známky duševnej poruchy či duševnej choroby.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie k výroku o treste a k výroku o náhrade škody a to výsluchom obžalovaného ml. W. A., poškodených A. H. a L. C., zákonného zástupcu ml. obžalovaného W. A., prečítaním listinných dôkazov týkajúcich sa oboch vyššie uvedených výrokov ako aj oboznámením početných pripojených spisov týkajúcich sa tohto ml. obžalovaného, na základe čoho súd zistil nasledovné.

Obžalovaný ml. W. A. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že bol dvakrát odsúdený za krádeže v obci O. a to Okresným súdom v Trebišove a tunajším súdom bol zas odsúdený trikrát, totožne za krádeže vlámaním a to aj do kostola. Zdôraznil však, že krádeží sa začal dopúšťať až po dovŕšení 15. roku svojho života. Poprel, že by sa voči nemu v čase rozhodovania súdu viedlo nejaké ďalšie trestné stíhanie, ale v tejto súvislosti sa vyjadrila zástupkyňa orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately na hlavnom pojednávaní tak, že voči tomuto ml. obžalovanému sa približne od júla roku 2017 vedie trestné stíhanie na Obvodnom oddelení PZ Vranov nad Topľou za prečin krádeže, ktorého sa mal tento ml. obžalovaný dopustiť vlámaním sa na futbalový štadión. K svojim osobným a majetkovým pomerom uviedol, že žije s obidvoma rodičmi, ktorí sú nezamestnaní. Školskú dochádzku ukončil v júni 2016, pričom ďalej v štúdiu nepokračoval, avšak nie je ani evidovaný nezamestnaný. Žije z dávok v hmotnej núdzi ako aj z rodinných prídavkov, ktoré poberá jeho matka v celkovej výške 270,00 eur. Vyjadril sa ďalej, že bol len raz na psychiatrickom vyšetrení v B.. Uviedol tiež, že na spáchanie trestných činov ho naviedli jeho kamaráti, avšak zároveň poprel, že by ho k tomu niekto nútil s tým, že takýmto spôsobom získané peniaze použil na osobné potreby. Vo vzťahu k náhrade škody poškodenej H. uviedol, že zlaté šperky vybrali za jeho prítomnosti príslušníci polície v záložniach v Košiciach, okrem takto založených šperkov však tejto poškodenej ďalšie veci nevrátil. V prípade poškodeného C. zas uviedol, že ním poškodené motorové vozidlo tomuto poškodenému neopravil, nezabezpečil opravu tohto motorového vozidla a ani poškodenému neposkytol peniaze na opravu poškodenia tohto vozidla.

Poškodená A. H., teta ako aj krstná matka ml. obžalovaného, zas na hlavnom pojednávaní uviedla, že okrem šperkov uvedených v uznesení o vrátení vecí ako aj v potvrdení o vrátení vecí, jej bola vrátená ešte jedna sada retiazky na ruku a krk, ktorá však bola poškodená, ale túto si doposiaľ nedala opraviť. Z uvedeného dôvodu si tak uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúci z hodnoty odcudzených, ale nevrátených zlatých či iných šperkov, v sume 1.500, eur. Zdôraznila, že ml. obžalovaný do času konania hlavného pojednávania jej nevrátil doposiaľ nevrátené odcudzené veci, nenahradil jej spôsobenú škodu a to ani prostredníctvom svojich rodičov a takisto sa jej za túto krádež neospravedlnil.

Z výpovede poškodeného L. C. na hlavnom pojednávaní zas vyplýva, že z titulu poškodenia uzatváracieho mechanizmu jedného z okien motorového vozidla zn. Peugeot Expert v jeho vlastníctve, si uplatňuje škodu v sume 200,00 eur. Doplnil tiež, že ml. obžalovaný mu uvedené poškodenie motorového vozidla neopravil, nezabezpečil jeho opravu a takisto sa mu za uvedené poškodenie neospravedlnil.

Zástupca Slovenského A. podniku, š.p., odštepny závod Košice, ktorý bol majiteľom rodinného domu na Ul. O. č. XXX/XX v obci O., ktorý užívala poškodená H. so svojou rodinou, si v osobitnom písomnom podaní v prípravnom konaní nárok na náhradu škody neuplatnil.

Podľa výpovede zákonného zástupcu ml. obžalovaného W. A. na hlavnom pojednávaní, jeho syn začal kradnúť po dovŕšení 15-teho roku svojho života. Zdôraznil, že on sám bol aj vo výkone trestu odňatia slobody za neplnenie si povinnej školskej dochádzky týmto obžalovaným, pričom z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený dňa 19.10.2015. Neskôr zistil, že jeho syn kradol a vlámal sa do rodinných domov, pričom tento povinnú školskú dochádzku ukončil v júni 2016. Od 19.10.2016 sa zamestnal v Českej republike s čistým mesačným príjmom približne okolo 19.000,- Kč, z čoho zasielal manželke sumu 300,00 eur či 350,00 eur. Okrem ml. obžalovaného s ním a jeho manželkou žijú ešte dve maloleté deti vo veku 5 a 7 rokov, pričom má ešte ďalšie tri plnoleté deti, ktoré však už žijú samostatne. Vyjadril sa tiež, že ml. obžalovaný sa mu nepriznal k spáchaniu oboch žalovaných skutkov, avšak odovzdal mu jednu pánsku obrúčku, ktorú založil do záložne, avšak zdôraznil, že nemal vedomosť o tom, že táto je vo vlastníctve jeho sestry, poškodenej H.. Poukázal tiež na to, že na uvedenú krádež naviedli jeho syna kamaráti. Vo vzťahu k druhého posudzovanému skutku sa vyjadril, že syn sa mu priznal k tomu, že poškodenému C. rozbil sklo na motorovom vozidle. Vypovedal ďalej, že poškodeným H. a C. nenahradil za svojho syna spôsobenú škodu, pričom zdôraznil, že v prípade poškodenej H. má od matky udelený zákaz ju navštevovať.

Podľa znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy Y. W. B. zabezpečeného v prípravnom konaní, všeobecná hodnota motorového vozidla zn. Peugeot Expert 2.0 HDI Combi 5 miest, ktorého majiteľom ako aj držiteľom bol poškodený L. C., je 1.940,00 eur.

Vo veci boli pritom v prípravnom konaní zabezpečené zápisnice o ohliadke oboch miest činov s podrobnou fotodokumentáciou. Rozhodujúce z hľadiska nároku poškodenej na náhradu škody v prípade skutku 1/ tohto rozsudku, boli zápisnice o vydaní jednotlivých odcudzených šperkov poškodenej H. od svedkov B. S., B. S., W. S., ako aj zamestnancov záložní v Trebišove či Košiciach. Vo veci boli vypracované aj uznesenia o vrátení jednotlivých šperkov poškodenej H. s príslušnou fotodokumentáciou. Z potvrdení o vrátení vecí bolo zas zistené, že poškodenej H. aj boli vrátené niektoré odcudzené šperky. V prípravnom konaní boli zabezpečené aj odborné vyjadrenia týkajúce sa hodnoty jednotlivých odcudzených šperkov tejto poškodenej ako aj písomné vyjadrenie poškodeného Slovenského A.Á. podniku, š.p., S. Š., odštepny závod Košice. Vo vzťahu k výroku o treste boli zas zabezpečené aj správy Základnej školy v O. M., správa tej istej obce o povesti obžalovaného či správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou a tiež písomné stanovisko Psychiatrickej nemocnice B., C..L..

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Zo správy Základnej školy v O. M., ktorú ml. obžalovaný v minulosti navštevoval, vyplýva, že tento obžalovaný si neplnil pravidelne svoju povinnú školskú dochádzku dôvodiac ním samotným ako aj jeho matkou Y. A. svojim zlým zdravotným stavom či takýmto zdravotným stavom členov svojej rodiny, čomu zodpovedali aj jeho nedostatočné školské výsledky.

Z miesta trvalého bydliska je ml. obžalovaný hodnotený všeobecne s tým, že býva s oboma rodičmi, avšak jeho otec v značnej miere požíva alkoholické nápoje a jeho matka nezvláda starostlivosť o neho. Z vyjadrení občanov obce mala pritom obec vedomosť o tom, že ml. obžalovaný sa často dopúšťa drobných krádeží a vlámaní.

Obžalovaný nebol podľa evidencie priestupkov doposiaľ ani raz priestupkovo postihnutý.

Z odpisu z registra trestov a predovšetkým z pripojených spisov Okresného súdu Trebišov ako aj tunajšieho súdu súd zistil takúto genézu trestnej činnosti tohto ml. obžalovaného.

Prvým odsúdením tohto páchatela bolo jeho súdne potrestanie rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 5 T 54/2016-124 zo dňa 16.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň. Ml. obžalovaný bol v tomto trestnom konaní súdne potrestaný za skutok spáchaný dňa 28.02.2016, ktorý bol právne posúdený ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Ďalším rozsudkom toho istého súdu č.k. 7 T 85/2016-114 zo dňa 22.11.2016, ktorý takisto v ten istý deň aj nadobudol právoplatnosť, bol zrušený výrok o vine ako aj o treste vo vyššie uvedenom rozsudku Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5 T 54/2016 zo dňa 16.06.2016 a týmto rozsudkom bol tak ml. obžalovaný uznaný za vinného z pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, ktorých sa mal dopustiť jednak spáchaním vyššie uvedeného skutku zo dňa 28.02.2016 ako aj spáchaním skutku zo dňa 15.09.2015 v obci O., za čo mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, výkon ktorého mu bol opätovne podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Po týchto odsúdeniach Okresným súdom Trebišov bol ml. obžalovaný odsúdený tunajším súdom a to najprv rozsudkom č.k. 13 T 119/2016-151 zo dňa 09.02.2017 za skutok spáchaný dňa 29.04.2016, právne kvalifikovaný ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona a za skutok zo dňa 15.05.2016, oba skutky boli pritom spáchané v obci O. M., pričom tento skutok bol zas právne posúdený ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. c) Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený (bez probačného dohľadu) na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Zároveň týmto rozhodnutím bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Trebišov sp.zn. 7 T 85/2016 zo dňa 22.11.2016. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 10 T 6/2015 zo dňa 12.09.2017, bol zas tento ml. obžalovaný odsúdený za skutok, ktorý časovo predchádzal nielen všetkým vyššie uvedeným skutkom, za ktoré bol tento ml. obžalovaný odsúdený vyššie uvedenými rozhodnutiami či už Okresným súdom Vranov nad Topľou alebo Okresným súdom Trebišov ale aj prejednávanej skutkom v tejto trestnej veci, ktoré boli spáchané dňa 01.07.2016 a dňa 18.07.2016. Teda tento protiprávneho konania sa ml. obžalovaný dopustil dňa 24.08.2014 v obci O. M., ktoré bolo právne kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za ktorý súd v zmysle ust. § 94 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov uložený rozhodnutím toho istého súdu č.k. 13 T 119/2016 - 151 zo dňa 09.02.2017, právoplatný toho istého dňa, považoval na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatel'a za dostatočný.

Z vyššie uvedeného prehľadu odsúdení tohto ml. obžalovaného za rozsiahlu trestnú činnosť tak súd zistil, že časovo prvým skutkom, za ktorý bol tento páchatel' doposiaľ právoplatne odsúdený, bol skutok zo dňa 24.08.2014 právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10 T 6/2015 zo dňa 12.09.2017, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť. Ďalším časovo nasledujúcim skutkom bol skutok zo dňa 28.02.2016, právne posúdený zas ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona tak aj ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý bol tento obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 5 T 54/2016-124 zo dňa 16.06.2016, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť. Rozsudkom toho istého súdu č.k. 7 T 85/2016-114 zo dňa 22.11.2016 však bol tento ml. obžalovaný odsúdený nielen za vyššie uvedený skutok zo dňa 28.02.2016 ale aj za skutok zo dňa 15.09.2015, pričom oba tieto skutky boli právne posúdené ako pokračujúci zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s pokračujúcim prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený už spoločný trest odňatia slobody. Za týmito skutkami nasledovali ďalšie skutky zo dňa 29.04.2016 a zo dňa 15.05.2016, odlišne právne kvalifikované a to v prípade skutku 1/ ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona a v prípade skutku 2/ zas ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. c) Tr. zákona, za ktoré bol tento ml. obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 13 T 119/2016-151 zo dňa 09.02.2017 a za ktoré mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7 T 85/2016. Časovo poslednými skutkami v tejto chronológii boli skutky v predmetnej trestnej veci, ktorých sa ml. obžalovaný dopustil dňa 01.07.2016 a dňa 18.07.2016, ktoré boli právne posúdené ako trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zákona a ako trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona. Z uvedeného prehľadu všetkých týchto protiprávnych konaní ml. obžalovaného tak jednoznačne vyplýva, že ml. obžalovaný posudzované skutky v predmetnej trestnej veci zo dňa 01.07.2016 a zo dňa 18.07.2016 spáchal po svojom prvom právoplatnom odsúdení rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5 T 54/2016 zo dňa 16.06.2016, právoplatným toho istého dňa, hoci tento rozsudok bol neskôr zrušený rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 7 T 85/2016 zo dňa 22.11.2016, ktorým bol ml. obžalovanému uložený spoločný trest odňatia slobody. Z ustálenej súdnej judikatúry je však nepochybné, že ak v čase medzi spáchaním časovo prvého skutku (v danej tr. veci skutok zo dňa 24.08.2014, za ktorý bol ml. obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 10 T 6/2015 z dňa 12.09.2017) a časovo posledného skutku (v danej tr. veci skutky zo dňa 01.07.2016 a zo dňa 18.07.2016 prejednávanej v predmetnej trestnej veci), došlo k vyhláseniu iného právoplatného rozhodnutia a to prípadne aj rozhodnutia, ktoré bolo v neskoršom odvolacom konaní zrušené, došlo tak k prerušeniu súbehu a páchatel'ovi tak bolo nevyhnutne ukladať samostatný trest. Na základe vyššie uvedeného prehľadu odsúdení ml. obžalovaného a na podklade citovaných úvah tak súd preto v predmetnej trestnej veci ml. obžalovanému ukladal samostatný trest, v danom prípade, keďže tento sa dopustil dvoch trestných činov, rešpektujúc ust. § 41Tr. zákona, úhrnný trest.

Súd na strane obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť v podobe priznania sa k spáchaniu oboch stíhaných skutkov ako aj ich úprimného oľutovania, keďže ml. obžalovaný sa k spáchaniu tejto protiprávnej činnosti priznával už od samotného začiatku trestného stíhania (§ 36 písm. l/ Tr. zákona). Obžalovanému zas priťažovalo, že tento sa už v minulosti dopustil opakovane protiprávnej činnosti, teda napriek veku tohto ml. obžalovaného v čase spáchania posudzovaných skutkov a to tesne nad hranicou trestnej zodpovednosti, sa tento už opakovane dopustil totožnej trestnej činnosti, čiže v jeho

prípade ide o tzv. špeciálneho recidivistu, tak ako to predpokladá ust. § 37 písm. m) Tr. zákona. Keďže vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd nakoniec tomuto ml. obžalovanému ukladal samostatný trest odňatia slobody, nemohol u tohto obžalovaného zohľadniť ako priťažujúcu okolnosť tú skutočnosť, že by obžalovaný spáchal viac trestných činov, keďže v danej tr. veci bol ml. obžalovaný potrestaný za trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona a za trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zákona, teda v danom prípade sa obžalovaný nedopustil najmenej troch trestných činov a z toho dôvodu preto súd dospel k záveru, že nemožno ako priťažujúcu okolnosť u neho hodnotiť aj tú skutočnosť, že by sa dopustil viacerých trestných činov, teda najmenej troch či viac trestných činov, tak ako to predpokladá ust. § 37 písm. h) Tr. zákona. Na strane ml. obžalovaného tak nastala rovnováha poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona a teda nebolo potrebné upravovať základnú trestnú sadbu trestu odňatia slobody toho trestného činu, ktorý je z dvoch posudzovaných trestných činov najprísnejšie trestaný, teda pri zločine krádeže podľa ust. § 212 ods. 4 Tr. zákona, za ktorý možno jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov.

Zároveň súd v prípade tohto ml. obžalovaného ďalej musel prihliadať tiež na to, že tento sa dopustil dvoch trestných činov dvoma skutkami, z ktorých dokonca obe boli právne posúdené ako zločiny, z čoho vyplývala nevyhnutnosť ukladania úhrnného trestu podľa ust. § 41 ods. 1 Tr. zákona za súčasnej aplikácie tzv. asperačnej zásady upravenej zas v ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona. Na druhej strane však u obžalovaného išlo o mladistvého páchatel'a, teda pri ukladaní trestu odňatia slobody, keďže iný druh trestu u neho ani neprichádzal do úvahy, bolo potrebné zohľadniť ust. § 117 ods. 1 Tr. zákona. Dolná hranica upravenej trestnej sadzby u tohto ml. obžalovaného v zmysle ust. § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v nadväznosti na ust. § 117 ods. 1 Tr. zákona, tak predstavuje 2 roky a horná hranica trestu odňatia slobody sa zas zvýšila na 6 rokov a 8 mesiacov.

Pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody tomuto ml. obžalovanému súd vzal do úvahy viaceré okolnosti a to tú skutočnosť, že ml. obžalovaný sa protiprávneho konania začal dopúšťať ihneď po dosiahnutí veku plnej trestnoprávnej zodpovednosti, že túto páchal opakovane a táto spočívala prevažne v násilnom vniknutí do obydľia iných osôb, z ktorých odcudzoval alebo sa aspoň pokúsil zmocniť vecí patriacich obyvateľom týchto príbytkov, pričom v prejednávanej veci ml. obžalovaný takisto vnikol do rodinného domu obývaného jeho blízkou príbuznou, odkiaľ odcudzil cenné šperky, čím jej takto spôsobil škodu v celkovej výške 3.225,00 eur a druhému poškodenému zas poškodením uzatváracieho mechanizmu na osobnom motorovom vozidle zas spôsobil škodu v sume približne 200,00 eur. Ml. obžalovaný je pritom z miesta svojho trvalého bydliska, obcou O. M. hodnotený tak, že sa v nej dopúšťa drobných krádeží a aj vlámaní, pričom zo záznamu vypracovaného vyšetrovateľom PZ v prípravnom konaní súd tiež zistil, že týchto krádeží sa má dopúšťať striedavo medzi obcou I., odkiaľ pochádza jeho matka a obcou O. M., miestom jeho trvalého bydliska. Z vyjadrenia zástupkyne orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately na hlavnom pojednávaní zas vyplýva, že voči ml. obžalovanému bolo v čase rozhodovania súdu vedené ďalšie trestné stíhanie na tunajšom orgáne činnom v trestnom konaní a to približne od júla roku 2017 pre prečin krádeže, ktorého sa mal tento ml. obžalovaný dopustiť na futbalovom štadióne. Aj keď uvedený ml. obžalovaný už ukončil povinnú školskú dochádzku, súd prihliadol aj na správu základnej školy navštevovanej týmto obžalovaným, podľa ktorej si tento pravidelne neplnil svoju povinnú školskú dochádzku. Rozhodujúca pri úvahách súdu o výmere trestu odňatia slobody však bola tá skutočnosť, že ml. obžalovaný napriek predchádzajúcim početným podmieneným odsúdeniam, ktoré mu boli opakovane ukladané za viac skutkov, pričom v jednom prípade bolo aj upustené od uloženia súhrnného trestu, tento naďalej pokračoval v páchaní svojej protiprávnej činnosti spočívajúcej vo vlámaní sa do príbytkov obývaných inými občanmi či v násilnom vniknutí na pozemky prináležiace k týmto obydľiam. Ml. obžalovanému teda bola opakovane poskytnutá možnosť a to viacerými rozhodnutiami či už Okresného súdu Trebišov alebo tunajším súdom preukázať, že napriek početným predchádzajúcim odsúdeniam je na neho možné naďalej pôsobiť aj trestom nespojeným s obmedzením jeho osobnej slobody. Z uvedeného je teda zrejmé, že ml. obžalovaného od páchania trestnej činnosti neodradila ani hrozba premeny podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienečný trest odňatia slobody, čím sa u neho prejavila zjavná neúcta k dodržiavaniu zákonných noriem, v prejednanom prípade chrániacich záujem štátu na ochrane cudzieho vlastníctva ako aj na ochrane domovej slobode. Na základe vyššie uvedených úvah tak súd dospel k jednoznačnému záveru, že na nápravu tohto ml. obžalovaného ako z hľadiska individuálnej tak aj generálnej prevencie je nevyhnutné mu uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom súd poznamenáva, že iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody ani nebolo možné tomuto obžalovanému uložiť, keďže tento ml. obžalovaný sa žalovaných skutkov dopustil počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho

podmienečného odsúdenia uloženej mu rozhodnutím Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5 T 54/2016 zo dňa 16.06.2016. Súd však na druhej strane zohľadnil zas tie okolnosti; že tento ml. obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody; že vyššie uvedené rozpätie výmery trestnej sadzby trestu odňatia slobody je pomerne prísne; pričom s ohľadom už aj na vyššie uvedené skutočnosti sa mu pravdepodobne podmienečný trest odňatia slobody premení na trest odňatia slobody spojený s obmedzením jeho osobnej slobody; že primeraným a adekvátnym trestom bude trest odňatia slobody nad dolnou polovicou upravenej trestnej sadzby v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov.

Keďže v prípade obžalovaného išlo o osobu mladistvú ešte aj v čase rozhodovania súdu, súd ho na výkon trestu odňatia slobody umiestnil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých (§ 117 ods. 4 Tr. zákona).

Poškodená A. H. si v prípade skutku 1/ tohto rozsudku v prípravnom konaní pôvodne z dôvodu odcudzenia jej početného množstva cenných šperkov uplatnila nárok na náhradu škody v sume 3.730,00 eur, neskôr v hodnote 3.740,00 eur, keďže do pôvodnej hodnoty odcudzených vecí zarátala už aj hodnotu opravy jednej retiazky v sume 10,00 eur. V konaní pred súdom si už táto poškodená uplatnila nárok na náhradu škody za odcudzené cenné veci v hodnote 1.500,00 eur, keďže množstvo z odcudzených šperkov jej boli aj neskôr v prípravnom konaní vrátené. Poškodený L. C. (skutok 2/ tohto rozsudku) si zas pôvodne v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody v sume 50,00 eur a neskôr vo výške 200,00 eur za poškodenie uzatváracieho mechanizmu na ľavom zadnom okne vedľa šoféra, pričom na takejto výške svojho nároku zotrval aj na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V prípade skutku 1/ tohto rozsudku si teda poškodená H. na hlavnom pojednávaní uplatnila len nárok na náhradu škody pozostávajúci z hodnoty odcudzených, nevrátených šperkov. Z uznesenia ako aj z potvrdenia o vrátení vecí vyhotovených v prípravnom konaní súd zistil, že z početného množstva odcudzených vecí jej boli vrátené - retiazka zo žltého kovu s prívieskom srdca, prsteň zo žltého kovu s iniciálami LZ s bielym očkom, hladký prsteň zo žltého kovu, prsteň zo žltého kovu s nápisom A., náramok zo žltého kovu, retiazka zo žltého kovu v strede roztrhnutá, pár náušnic s bielym kameňom, príviesok v tvare srdca, retiazka na ruku zo žltého kovu, retiazka zo žltého kovu s prívieskom krížik, pánska gravírovaná obrúčka. Na hlavnom pojednávaní sa poškodená vyjadrila, že nad rámec všetkých vyššie citovaných vrátených šperkov jej ešte bola vrátená sada retiazky na ruku a krk, ktorá bola ohodnotená na najvyššiu sumu z odcudzených vecí a to na sumu 895,00 eur, pričom hodnota opravy tejto sady predstavovala sumu 6,00 eur, ktorá jej však nebola zo strany ml. obžalovaného uhradená. Tejto poškodenej tak neboli naspäť vrátené menšie náušnice (z ktorých chýbal 1 ks) v hodnote 50,00 eur, náušnice väčšie (z ktorých takisto chýbal 1 ks) v sume 100,00 eur, príviesok SWAROVSKI v sume 18,00 eur, detské strieborné náušnice vo výške 27,00 eur, prsteň s bielymi kamienkami v hodnote 225,00 eur, náušnice zo žltého kovu v sume 160,00 eur, ďalšie náušnice zo žltého kovu v sume 180,00 eur a pánska retiazka na krk v sume 270,00 eur. Vychádzajúc tak z hodnoty všetkých týchto nevrátených odcudzených šperkov, zohľadniac aj hodnotu opravy sady retiazky na ruku a krk, v sume 6,00 eur; tak súd ustálil výšku nároku tejto poškodenej na náhradu škody na sumu 1.036,00 eur, na náhradu ktorej súd zaviazal ml. obžalovaného. Keďže táto poškodená si v konaní pred súdom uplatnila nárok na náhradu škody v celkovej výške 1.500,00 eur, tak súd ju so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Poškodený L. C. (skutok 2 / tohto rozsudku) si zas uplatnil nárok na náhradu škody z titulu hodnoty opravy poškodenej časti jeho motorového vozidla zn. Peugeot Expert. Napriek pokynu súdu tomuto poškodenému, aby v trestnom konaní predložil doklad o oprave tohto vozidla, v ktorom by bola pochopiteľne uvedená aj hodnota tejto opravy, poškodený tak tento pokyn súdu nesplnil a tak súd nemal takýmto predloženým listinným dôkazom hodnoverne preukázaný ním uplatnený nárok na náhradu škody. Zároveň v prípravnom konaní nebolo zabezpečené odborné vyjadrenie oceňujúce hodnotu opravy takéhoto poškodenia totožného či obdobného motorového vozidla. Aj keď je pravidlom v prípade, ak je výška škody súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, túto škodu poškodenému priznať, na druhej strane však súd nemal jednoznačne preukázané, či hodnota takejto opravy predstavuje takto určenú sumu tak ako bola ustálená v prípravnom konaní, pričom túto sumu uvedenú v skutkovej vete obžaloby, ktorú súd prevzal aj do skutkovej vety rozsudku, považoval súd ako

minimálnu škodu, ktorá tomuto poškodenému vznikla. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže dokazovanie v tomto smere by nepochybne neúmerne presiahlo potreby trestného konania, bol tento poškodený so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný v zmysle ust. § 288 ods. 1 Tr. poriadku na civilný proces, príp. na konanie pred iným príslušným orgánom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.